SAYI: 143 3000 TL. KDV DAHİL

Pis Mis Kelle

HUNHARCA GÜLDÜREN HAİN DERGİ

Haliç'te 2.5 trilyonluk altın olduğu iddia edildi. Söz konusu altının Kapalıçarşı'daki kuyumcuların artıkları olduğu öne sürülüyor.

GÖZÜNÜZ AYDIN, HALİÇİN DİBİ TEMİZLENDİ. ELDE EDİLEN GANİMET BÜYÜKLERİMİZ TARAFINDAN PAYEDİLDİ, SİZİN PAYINIZA DA BU DÜŞTÜ...

ALMAK MECBURİ Mİ BUNU? CEZASI FİLAN VAR MI?

Erdoğan Dağlar "Cihangir Günlüğü"

Yılmaz Aslantürk "Başımdan geçti bunlar"

Şekip Davaz "Okuma parçası"

OKY hala orada, hala çiziyor. En son hikayesi 7. sayfada

Üç Boyutlu Öyküler

ANAP dönemi otoyol ihalelerinde yolsuzluk, usulsüzlük!..

İhsan Doğramacı "okul yaptıracağım" diye metrekaresini 2 liradan aldığı arazilere lüks villalar yaptırıp taksitle 7-8 milyara satıyor (Milliyet).

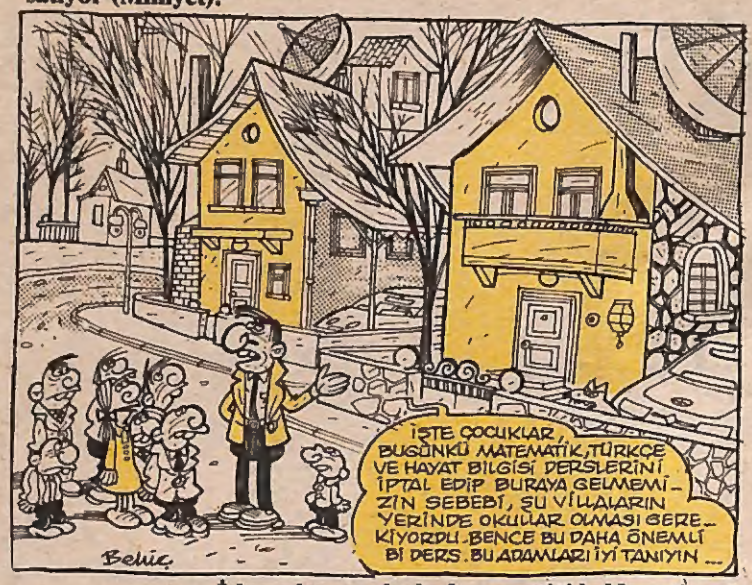

İşkenceler aynı hızla devam ettiği halde anti-terör yasasının uygulandığı son dört yıl (1988- 92) işkenceden hüküm giyen polis yok.

Tencere

Vatana hizmet,

...Bir gazetenin manşetinde yer alan şu haberi gördüğümde gözlerime inanamadım (gerçi bu gözler inanılması zor neler gördü ama beynimiz hâlâ bu işleyişe uyum sağlayamadı.) uzun yıllar önce yükseköğretimimizin başına getirilip tepeden indirilen YÖk Başkanı İhsan Doğramacı, vaktiyle "okul yaptırılmak üzere" metrekaresi iki liradan (yanlış okumadınız, iki lira... Neredeyse üzerine para vereceklermiş. Ama Sayın Doğramacı böyle bir adaletsizliğei kabul edememiş...) satın aldığı arazilere milyarlarca lira değerinde villalar inşa ettirmiş. (Dikkat) Ve şimdi bunları kendi adına satışa çıkarmış. (Herhalde toplanacak parayı eğitime harcayacak. Allah razı olsun. böyle kişisel girişimler olmasa devlet ne yapardı...)

Bu haberi okuyunca (ve bundan önceki buna benzer olayları) içim vatana hizmet ateşiyle yanıp tutuşmaya başladı. Ah ne olur beni de böyle bir göreve getirseler. Hem sözüm söz, hasılatın yarısını devlete bırakırım. Kalan para bana (yani vereceğim hizmete) yeter de artar bile. Mesela yurtdışında "özel hesaplarda" karınca kararınca para biriktiren (kimin parası olduğu ayrı konu) ve sadece bu paranın faiziyle geçinen insanlarımızı düşündükçe onlara yardıma koşmak için büyük bir arzu duyuyorum. Ama maalesef burda oturup kıçıkırık memur maaşına talim ediyorum. Yeteneğim köreliyor.

Emin Gerçek/İST.

DUYURU

İsveç'te yaşayan evli, bir çocuk annesi fotoğraf sanatçısıyım. Benimle her konuda yazışabilecek, kadın-erkek, her meslekten, her yaştan, herkesin mektupları için adresim:

ZUHAL TOS
SLALUMUAGEN 2
12662 HAEGERSTEN
STOCKHOLM-SWEDEN

Cihangir Günlüğü

Erdoğan Dağlar

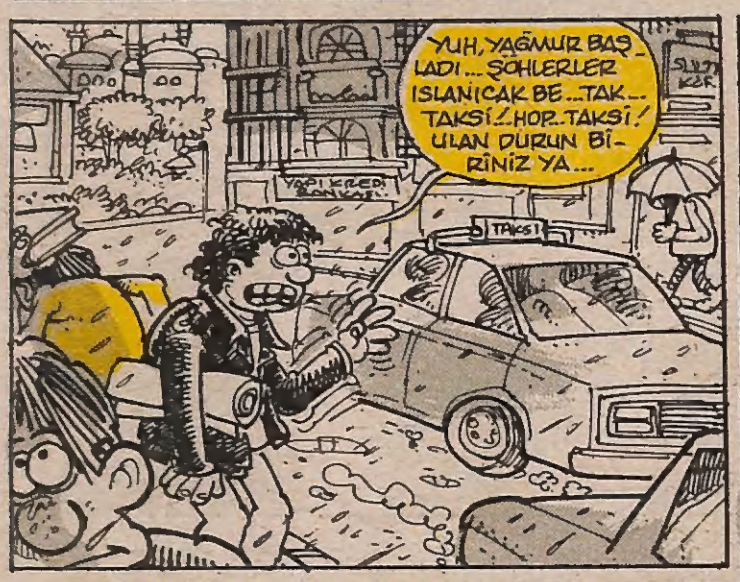

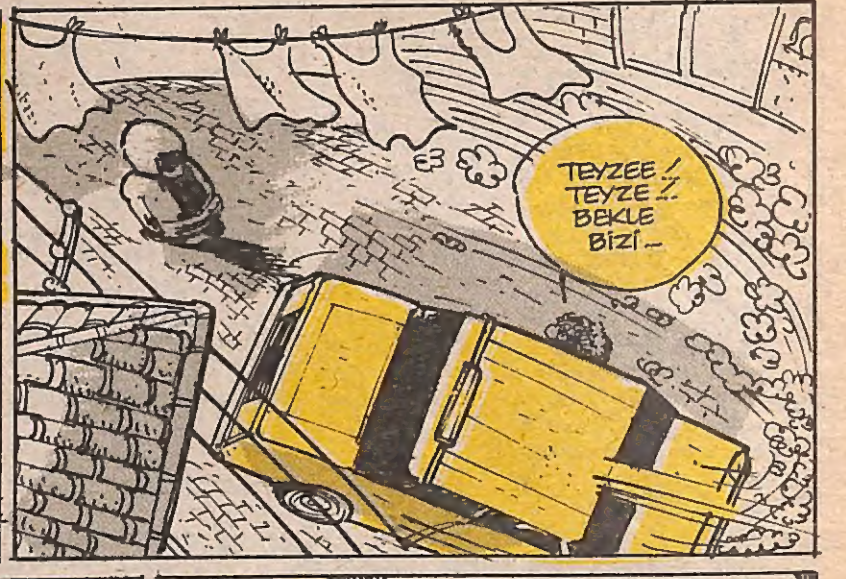

DEVAMI 14. SAYFADA

AYRINTI MUHABBETLERİ

METİN FİDAN

★ Bi çıkartma var elimizde, güzel bişii. Onu, o kaygan z emininden sıyırmak için, bi ucundan kaldırıyoz hafifçe: Hooop! Vee o artık tüm yapışkanlığıyla iki parmaamızın arasında duruyo. Yapıştırılacak yere yaklaştırıyoz. Düzgün yapışmalı ama. Bi kenarından yapıştırıyooz, ay yamuk oldu. Kaldırıp bi daa. Yine yamuk yapıştırıyoz. Ama düzeltmek için çekince yırtılıyo. Ne zor şey şu çıkartmaları yapıştırmak... 1. not: Eskiden tüm resimli kağıtları çıkartma sanır, kağıdın kenarını kaldırıcam diye tırnaklarımı maafederdim. 2. not: Aslında bi de tram ayrıntısı yazmak isterdim, ama fazla bize özel bişii, yani çizer takımına. (Tram: Karikatürlere siyahın çeşitli tonlarını veren, noktalı, yapışkan kağıtlar.)

SEVERİM: Radyomun antenini karnıma bastırmayı, antenin metal bölümlerinin birbiri içine girerek, bütünü kısaltması dolayısıyla, bıçak yemişim izlenimi vermesini... Şeffaf çakmaamın içindeki gazı, çakmaamı oynatarak, çakmaamın bir plastik uzantıyla ikiye ayrılmış kısımlarına eşit olarak daatmayı... Üzerinde zenci resmi olan, kocaman bi kare şeklindeki eski Golden sakızları...

AYRINTIANI: Minibüsteyim. Şoförün yanındaki koltukta oturuyom. Her şey iyi, yolculuk mükemmel. Bi müddet sonra şöföraabi sarı bi toz bezi çıkartıp, buğulanan ön camı siliyo. Benim tarafımdaki kısma eli yetişmediği için "Birader şu tarafı bi alsana" diyo. Bezi tutuyom, başlıyom önümdeki camın buğularını yok etmeye. Köşelerde falan biraz kalıyo ama, sittireet. "Biraader şu köşeleri de al be" diyo, ben bezi geri uzatmak üzereyken. Ulan sildik ya işte hıyar diyom içimden, bu kadarına şükret. Biraz daa siliyom. "Şu köşeyi iyice alır mısın, biraz kaldı orda" diyo. Herif amma titiz yaa. Köşeleri de kalsın lan işte. Siliyom ama yine de. Önce kızıyom ama, sonra mini bi gözlem yapıyom ve anlıyom. Meğer camın köşesine gelen dış kısımda, aracın sağ dikiz aynası var. O aynayı görebilmek için, illaada köşeleri sil diyomuş. Yeni bişii öğreniyom, seviniyom. Artık ilk önce köşeleri silcem.

KoLay GiReR zOr ÇıKaR...

Köfte veyaa benzeri b işii yeriz (et, sosis). Çatalımız olur, o bişiilere batırmak için. Batırırız, kolaycana girer. Isırırız bi miktar çatalın ucundaki şeyden. Hepsini birden atmayız aazımıza. Isırıktan arta kalanı tabaa komak isteriz. Çünkü o çatalı boşaltmamız laazımdır. Birazdan salata alacağızdır onunla. Çatalın ucundaki şey çıkmaz. Tabaan kenarına sürteriz, tabak yamulur. Kolay gireer, zor, evet zor, ne, tabiii, zor çıkaaar...

AYRINTIKONUK: Sebâti Karakurt

Aslında bi yaz ayrıntısı ama, aklıma şimdi geldi ve gönderdim. Otobüsteyiz. Sıcak ortalık, nefes kokuyo. Yaşlı bi bey dönüyo gençlere doğru ve "Şu kapağı açsanıza oolum bi zaamet" diyo. Baazı gençler hemen davranıyo, ama ben olacakları bildiğim için kıpırdamıyom. Genç çocuk havalı bi şekilde kalkıyo. Pazulu kollarını kaldırarak, biraz sonra herkese sağlıyacağı temiz havanın guruuruyla, kapağı iteliyo. Kapak açılmıyo. Pes etmiyo, biraz daa zorluyo. Yorulunca "Sıkışmış bu" diyip yerine oturuyo. Az ötede oturan kızlara havasını basamamış olmanın verdii üzüntüyle, dışarıyı seyretmeye koyuluyor. Aslında bu işi tekrar denemek isteyenler var. Açarlarsa, büyük bir başarı kazanacaklar. Ama açamazlarsa, rezil olmak da var. Şu küçük dünyaada ne gerek var böylesi büyük rizikolara. Otobüs gidiyo. Her taraf sıcak. İnsanlar mutsuz. Ulan denesem mi acaba?..

KAÇ DENE GARİSATÖRS

ESPİRİLER: METİN FİDAN ÇİZEN ENG.

REZİL-i RÜSVAN

FARUKEN BAYRAKTARE

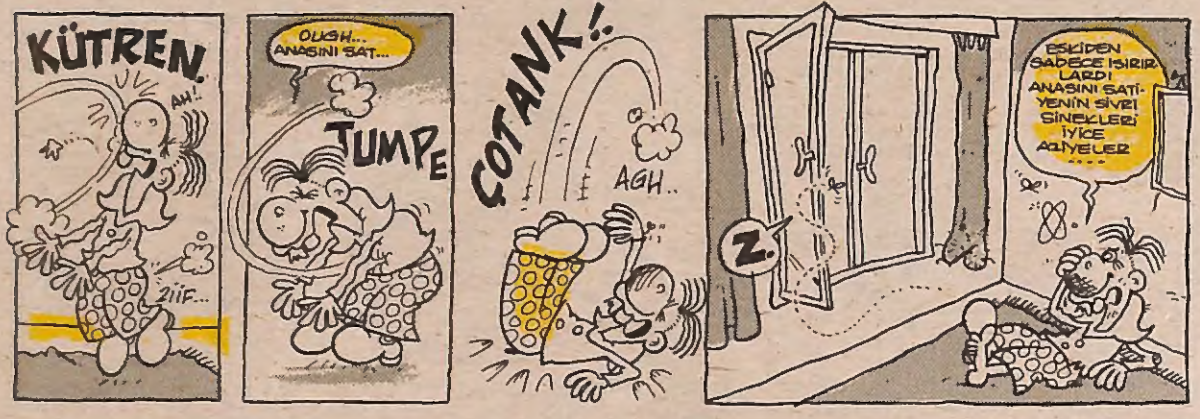

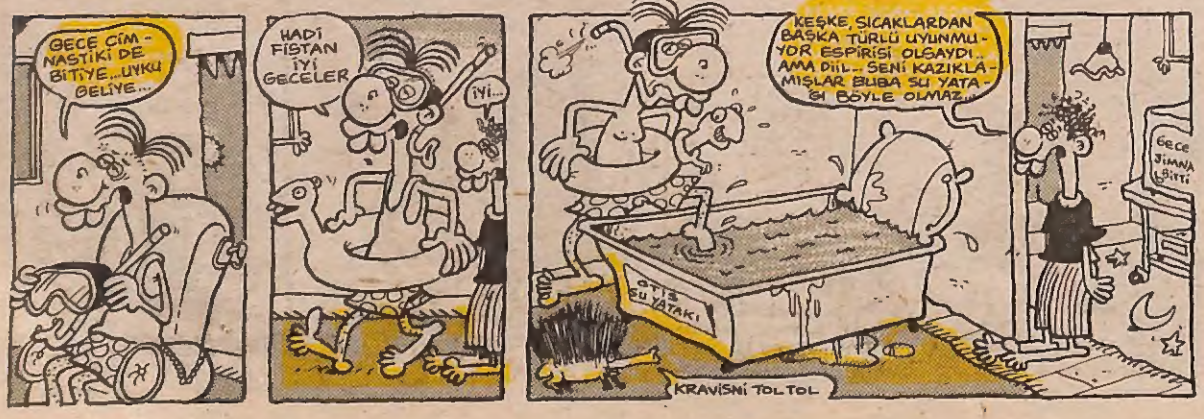

otisabi

Bu hafta dinler tarihini inceliyordum karşımda hayli ilginç bir o kadar da enteresan bişey buldum. Otisabi'niz yine en büyük mega yani boru değil.

AYAĞIMA KARA SULAR İNDİ: Hıristiyanlık dini ile ilgili bir terim. Bundan bin küsur yıl önce ilk Hıristiyanlar Anadolu'da gizlice faaliyet gösteriyorlardı. Yeraltında yaptıkları mağara kiliselerde ibadet ediyorlardı gizli gizli. Dinlerini yaymak için görevlendirilen kutsal kişiler, dağlar tepeler aşar oradakilere Hıristiyanlığı anlatırlardı. Aziz denen bu insanlar her türlü iklime, doğa koşuluna göğüs gererek yaparlardı işlerini. Azizlere her ulus kendi diline uygun bir isim takmıştı. Bazıları "santa" derken bazıları "aya" demiştir. Bizi ilgilendiren aziz Aya Gima'dır. Aya Gima eski Bizans zamanı Nevşehir'de doğmuştu. İri yarı cüssesi, uzun bacaklarıyla "aya"ların en dayanıklısıydı. Bu yüzden de en uzak ülkelere onu gönderirlerdi. Tabii bu yolculuğeun büyük bir kısmını yürüyerek katederdi. Aya Gima'nın en uzun seyahati Hindistan'a olmuştur. Hindistan'a ulaştığında ayakları uzun s üre yürümekten tatınmayacak hale gelir ve

Hintli hekimler tarafından tedavi edilir. Aya Gima kaldığı köyde Hıristiyanlığı anlatır. Kısa sürede azımsanamayacak sayıda yandaş toplar. Hintli yeni Hıristiyanlar Aya Gima'yı çok sever ve kendi dillerine uygun bir isim takmayı ihmal etmezler. "Kharasu Larindi" lakabının yakıştırıldığını eski el yazması kaynaklardan öğrendim. Ama itiraf edeyim ne anlama geldiğini bilmiyorum. Aya Gima Kharasu Larindi adıyla Hindistan'ın her köşesine gider ve tam beş yıl kalır orda.

Anadolu'ya döndükten kısa bir süre sonra (M.S. 236) doksan iki yaşında ölür.

Biliyorum çok uzattım ama naapiyim hepsi çok önemli belgeler be anacım atlamaya gelmez. Sonuç, bizdeki "ayağıma kara sular indi" deyiminin çıkışı böyle olmuştur. Heralde.

Otis Biraderlerim

• Kara kterli adam kimdir? Bir çizgi roman kahramanı olabilir mi? Ay noolur olsun Otisabi noolur noolur...

• Pir Zola, Emile Zola'nın nesi olur? Akrabalık derecesi nedir? Nooluyo sormuycaz mı, allah allah.

• Fil ama bayrak gibi bişey. Nasıl yani renk renk mi oluyor onlar? Şeyler işte.

Recep Konur-İST.

★ ★ ★

Yazışma adresi: Yılmaz Aslantürk "OTİSABİ" Milliyet Gazetecilik A.Ş. Nuruosmaniye Cad. No: 65/67 Cağaloğlu 34330 İSTANBUL

YILMAZ ASLANTÜRK

ÖYLE SİNE BİR SEY...

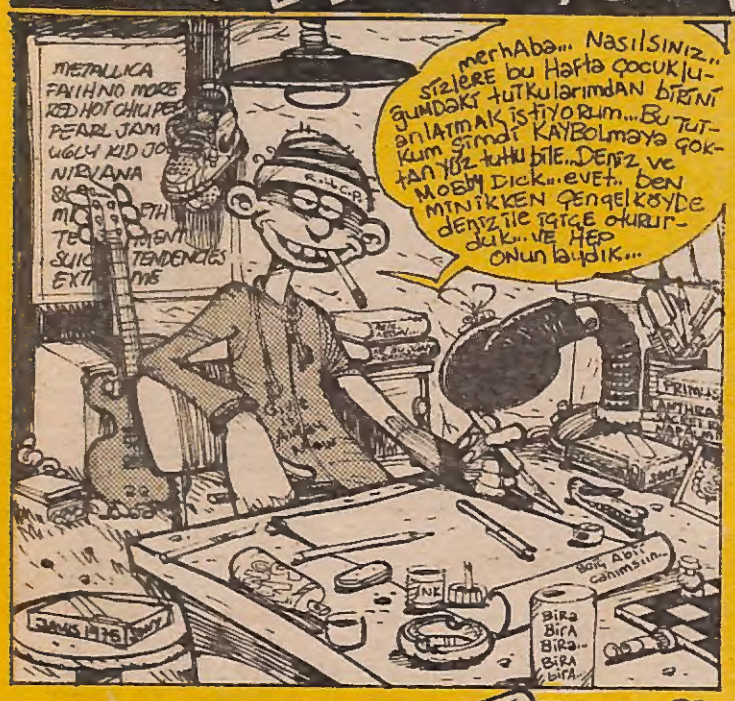

"ama anlamsız dil valla bak...

yaz. çiz. OKY

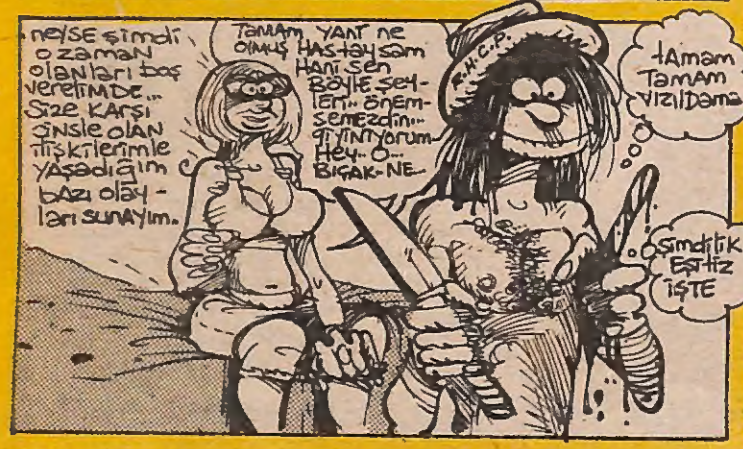

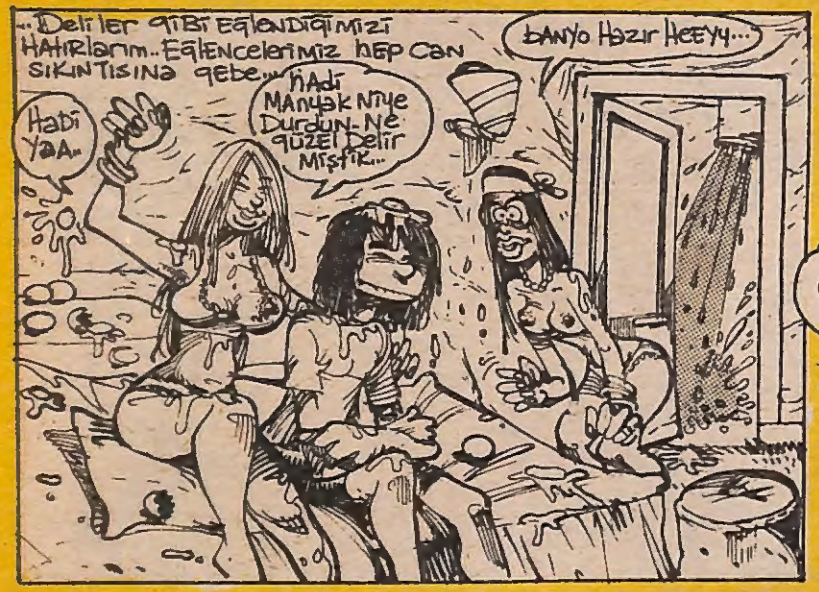

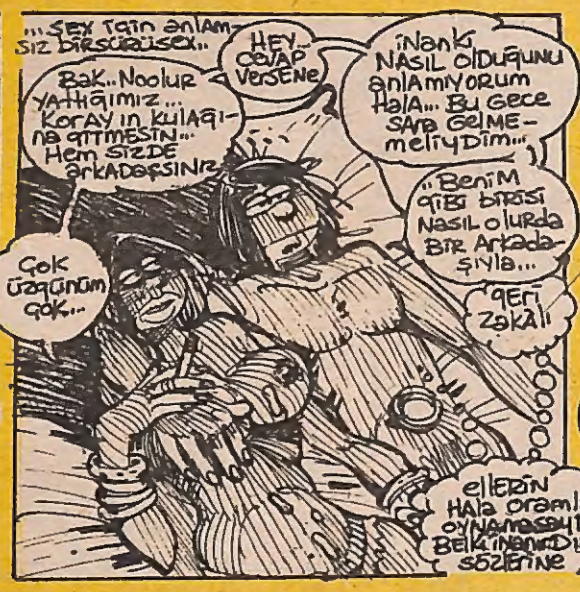

BEŞİNCİ KAREDE ÖLÜP, ONÜÇÜNCÜ KAREDE CANLANMASI İÇİN SANS tanınmıştır ÇOCUKluk tutkularıma...aHh..keşke çok güçlü olabilsem....

ÇOK ESKİDEN Bİ GÜN

Kıris Ayzek söylüyo: Bulû hoteel!..

Sporcu olmayı ne çok istemiştim allaam. Haalâ da istiyom aslında. Ama bireysel bi spor olcak. Yenilgilerim ve başarılarım saadece bana aait olmalı. Ne kimseden pas isterim, ne de onsekize top ortalamak zorunda bırakılırım. Kendim düşer kendim kalkarım bireysel bi sporda. Madalyamı da kimselere vermem, saadece benim boynuma aait olur. Sevmem kupaları, güzeldir madalyalar. Madalya dedim de aklıma geldi (bu akla gelme olayı önceden tasarlanmıştır).

Asya-Avrupa (Avrasya) maratonuna, daa doorusu koşusuna katılmıştım beş altı sene önce. Koşmak güzel bişii. Cüzzii miktarda bi kayıt parası verdikten sonra, vücuudumuza yapıştıracaamız numaralarımızı aldık ve dooru Boaz köprüsüne. O gün köprü trafiğe kapalı olcaktı. Acaaip kalabalık vardı. On iki bin kişi falan katılıyodu koşuya. Numaram 6123'dü.

Yarış başlamadan önce, denize bakan minik tepelerin oradaki çalılıklara tırmandı bikaç yüz kişi. Ve hazırlıklarının son aşamasını tamamlamak için, eşofmanları indirip işediler çalı diplerine, acabaa kaçıncı olcam düşüncesi içlerinden geçerek.

Yarış başladı. Aani bi atak yapmayı düşündüm. Düşündüüm gibi de yaptım. Atağım ilkbaşlarda iyiydi de, sonra biraz yavaşladı. Elli atmış kişilik bi grup, minicik şortlu bi bayan koşucunun arkasında sürdürüyorlardı koşularını. Dereceye girmeyi düşünmüyorlardı o an. Hattaa yanlışlıkla kızı geçmiş olanlar yavaşlıyor, kızın kendilerini geçmesini bekliyorlardı.

Yarıştan başka her şeye benziyodu. Taksi tutanlar mı olmadı. (Gerçek, espri diil) Yorulup, çaybaaçesine gidenler, siterim yarışı diyip, yürüyenler. Üst geçite toplanmış bi grup halk da bizi alkışlıyodu, ne bok varsa?

Neyse yarış bitti. Ortalarda bi yerdeydim. Beş bininci falan oldum. Kravatlı bir beyin, arkasındaki yerel giysiler içindeki bayanın tutuğu tepsideki madalyayı boynuma takacağını düşlemiştim hep. Ne güzel eğecektim boynumu.

Madalyalarımızı almak için İnönü stadyumunun gişeleri önünde kuyruğa girdik. On iki bin kişi madalya almak için bekliyodu. Kuyrukta beklemekten yorulanlar, madalyalarını kendilerinin yerine almasını bir yakınlarına rica ederek evlerine gittiler.

Sonunda madalyamı aldım. Camdan yapılmış, dev gibi bişiidi. İnek gibi boynuma astım onu maalleye girerken. Annecim "Oolum madalya almış, yavrum benim" diyerek duygulandı. Kadın nerden bilsin, bu madalyanın on iki bin kişiye birden verildiini ve benim beş bininci falan olduumu...

Metin Fidan

Behiç Pek

HASBİ TEMBELER

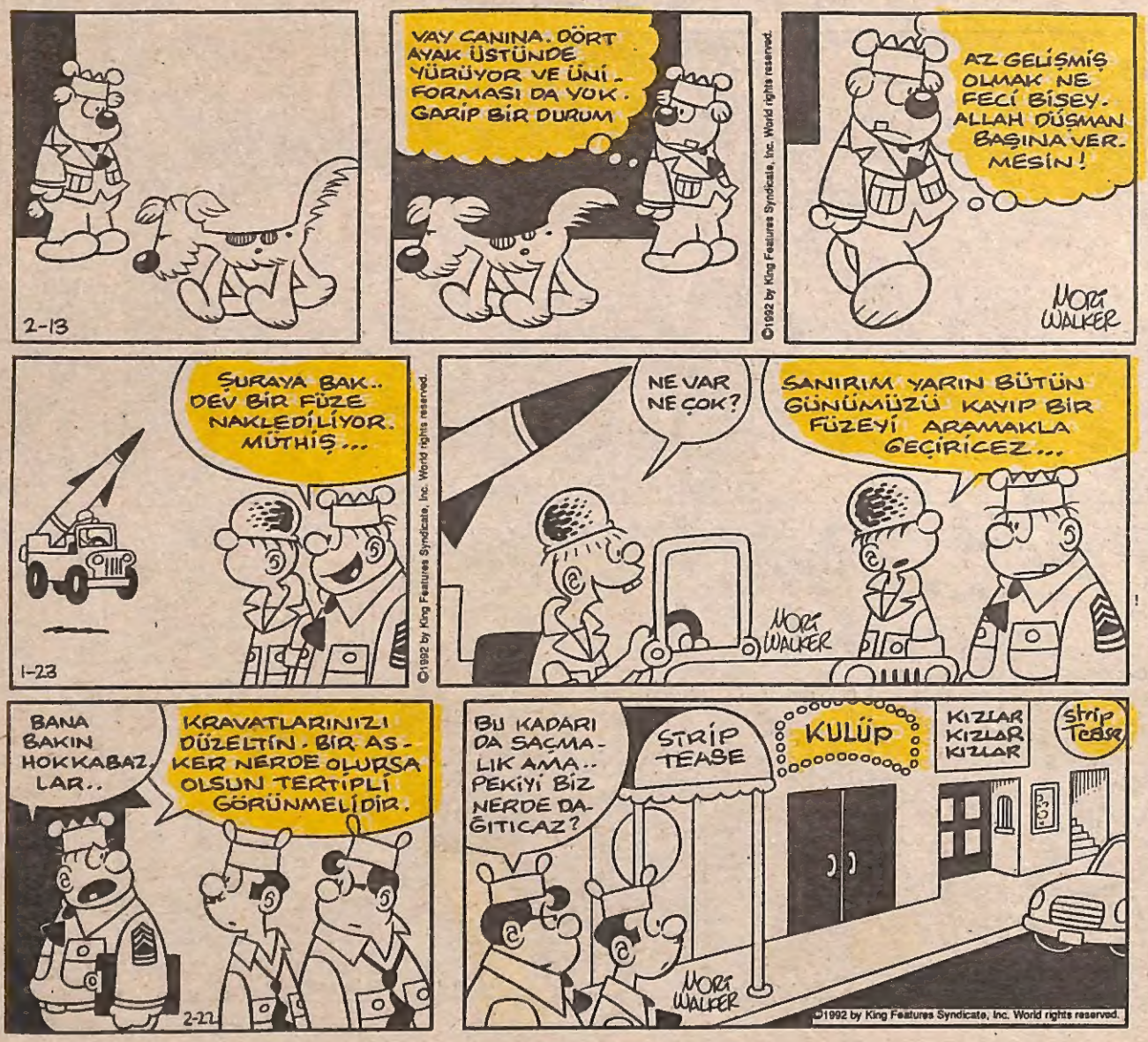

Başımdan geçti bunlar

Yılmaz ASLANTÜRK

Parkta görevli polis tarafından fena halde fırça yedik. Canan kendini suçlu hissetti. Çünkü evde olsaydık böyle bişey olmayacaktı. Eve gittik ve kaldığımız yerden devam ettik. Elbette o parka bilerek götürdüm polisin naapıcağını biliyordum. Daha önce de aynı şey olmuştu yoksa neden gidelim ki?..

SON

MUHLİS BEY ve Yavlum

MİTHAT

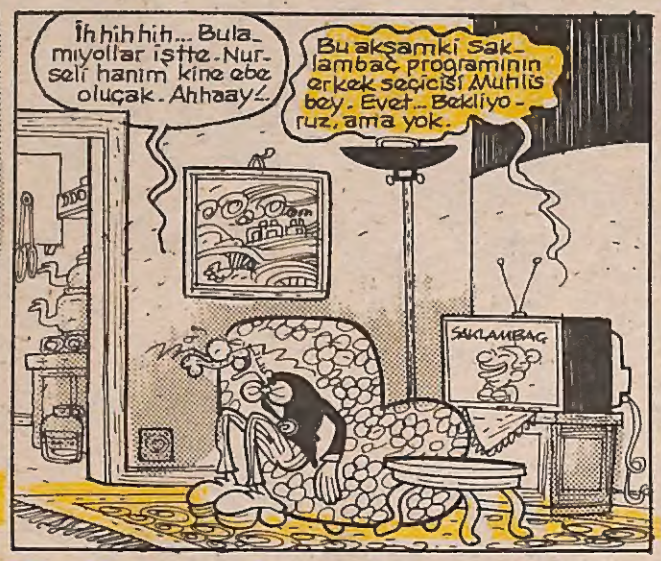

HANİ BİZİM MİRLET APŞALDI?

Yazan: Muhlis bey

Mehşul bir yazarımızın dediyine bakılırsa bizim mirletimiz şaptal imiş. Yaptıyı ankette yüz kişiye sormuş, netiğce apşal çıkmış. Birkera (ay bir kere diyicektim aklım Mirkela'ya gitti.) Bir kere şapşar olsadık televizyomdakı yarışmalarda muvaffak olamaz idik. Halkımış "suda yüzen solungaçlı şey nedir?" diye soruldu yunda cevabı yapıştırıyol: "Balık..." Meselağa sorun bana şindi... Evek... Bekliyolum... "Balık" bakın bem de bildim. Şindi bem size soruyolum. "Çölde gezen büyük ve kambur bir at?" Cevap olorak "Deve" diye bavırdığınızı duyar kibiyim. İzmir civağrından kulağıma "Lama" diye birs ses geldi. Bu vatandaşımış yanılıyol. Bu defağ Adana bölgesisine soruyolum. "Adana, sölle bakalım sizin orolarda tarlalarda yetişen kar gibi beyaz, pamuk şekeri kibi yumuşak bir bez var. Nedir o?" Evek... vaktiniz doluyol. Adana, on sağniyen val... Efenim keten mi? Yaklaştınız. Evek... Brağvo... Doğru çevap "pamuk" oluçaktıydı. Adana, sen şuraya geç... Ankara gelsin. Soruyolum "Ankara'nın nesi meşhurdur. Elması deyil ama sarı oluyol." Evek... "Armut..." Ama "Ankara armutu" oluçaktıydı... Neyse kabul. Geç... Uy şimdi Trabizona sorayrum... "Karadenisde doğmuş büyümüş ünlü bir baluğumuz?" Evek... Hasbi... Ay şey Hasm... Ney... Hamsi... Evek... Doğru... Beş... İstammul'a sormuya gerek yok... İstammullular sağolsunlar, bana tavuk ve üzüm yollamışlar. Otomotikman geçtiler. İşte, halkın gözüsü önüsünde bir sınav yapttık ve mirletimiz ikiye geçti. Hani apşaldık Neziz Bey? Faka basttınıs... Bavl kiib de yanıldınıs... Buum... Buum... Buum...

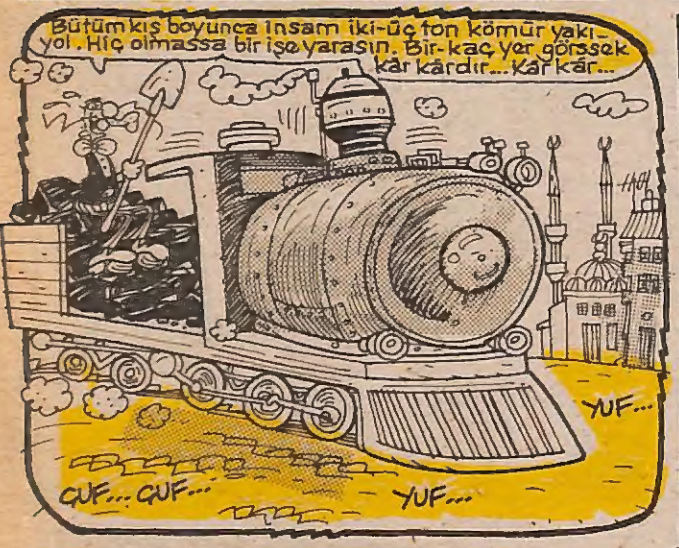

MİLLİ TAKIM İNGİRTELEYE İKİ TAĞNE ÇEKTİ!

Milli takımımıs, İngirtele, ileyle Avrasya kupasısı için yaptıyımız maçta iki tağne enfes kol atarak "Yufa" kupasısını aldı... Ümüt milli, genç milli ve A milli olmak üzere otuz üç kişiden oluşan takımımıs İngirteleye İngirtelede iki kol atmıya muvaffak olorak çay atladı...

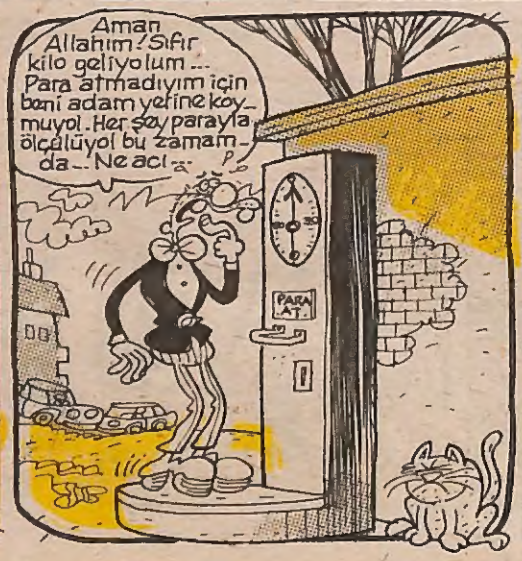

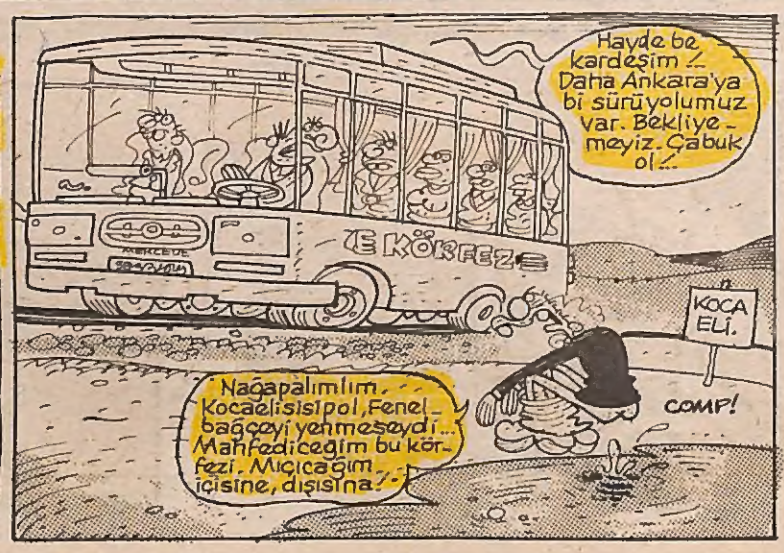

LANETLİLER — SERDAR GİLKAL

KİMLER GELDİ KİMLER GEÇTİ KAMPANYASI NE OLDU?..BU ARADA BEATLES VE ABBA BİRLEŞSİN!.....

TAMBA ŞUMOĞ — BEHZAT

ALPER OCAK — SIK ALAN

ORKİDE

TEKİN DUMAN

O K U M A P A R Ç A S I

ULAN BU BİRSÜRÜ KUŞTAN BİR TANESİ BİLE TALİH KUŞU OLMASIN MI BE?. BU NE BİÇİM DÜNYA BE... BİZİM DE BİR POZİSYONUMUZ OLSUN BE... İŞTE BU DÜŞÜNCELER HİDAYETİN BEYNİNİ YEMEYE BAŞLAMIŞTI.

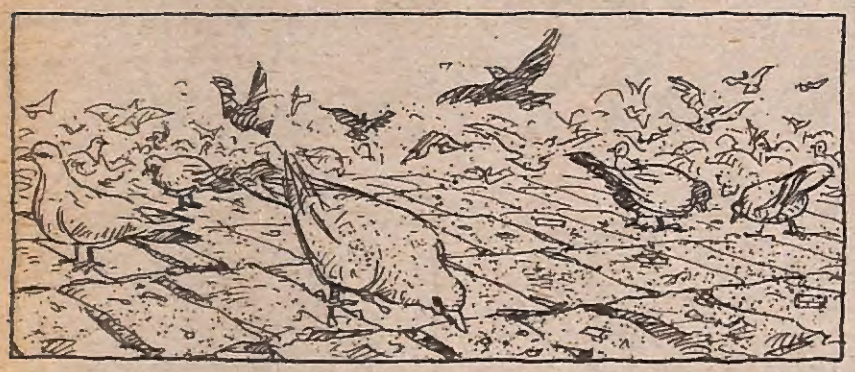

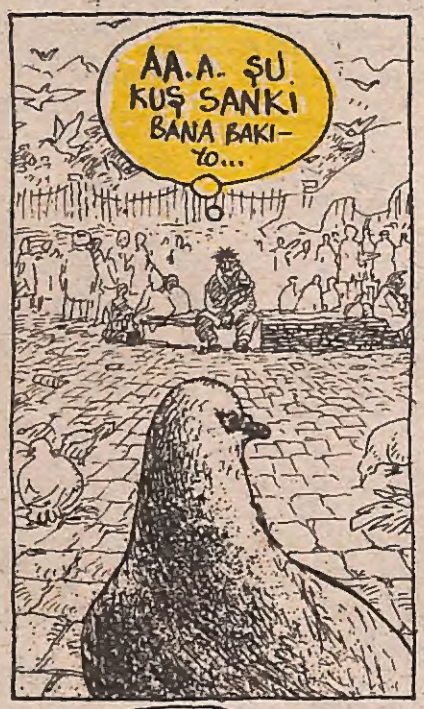

GERÇEKTEN DE "O" KUŞ, HİDAYET'E BAKMIŞTI. VE, KÂH YİYECEK ARAYARAK, KÂH DOĞRUDAN YÜRÜYEREK ONA YAKLAŞMAYA BAŞLAMIŞTI. HİDAYET'İN NABZI YÜKSELİRKEN ADRENALİN SALGISI DA ARTAR...

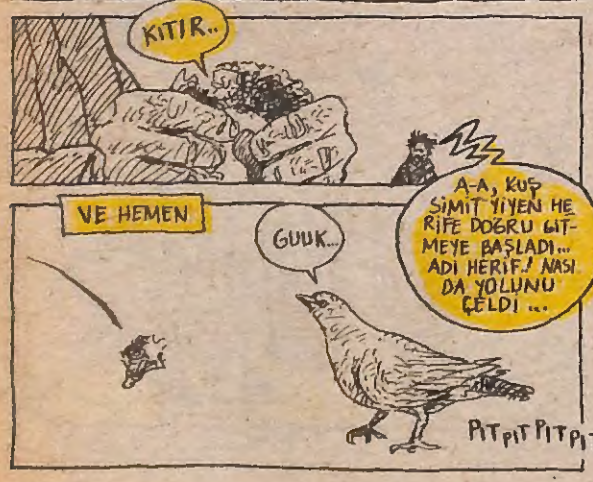

HİDAYET'İN DURUMU, KATLANARAK OLABİLECEK EN TALİHSİZ POZİSYONA DÖNÜŞMÜŞTÜ. ÖBÜRÜNÜN İSE ÜZERİNDEN KİMLİK ÇIKMAMIŞTI, AMA, ADININ ALİ OLDUĞUNU SÖYLEYİP DURUYORDU.

KUŞ İSE, ORTALIĞIN KARIŞMASIYLA BERABER MAVİ GÖKLERE HAVALANMIŞTI...

ŞEKİP DAVAZ

Cihangir Günlüğü

Erdoğan Dağlar

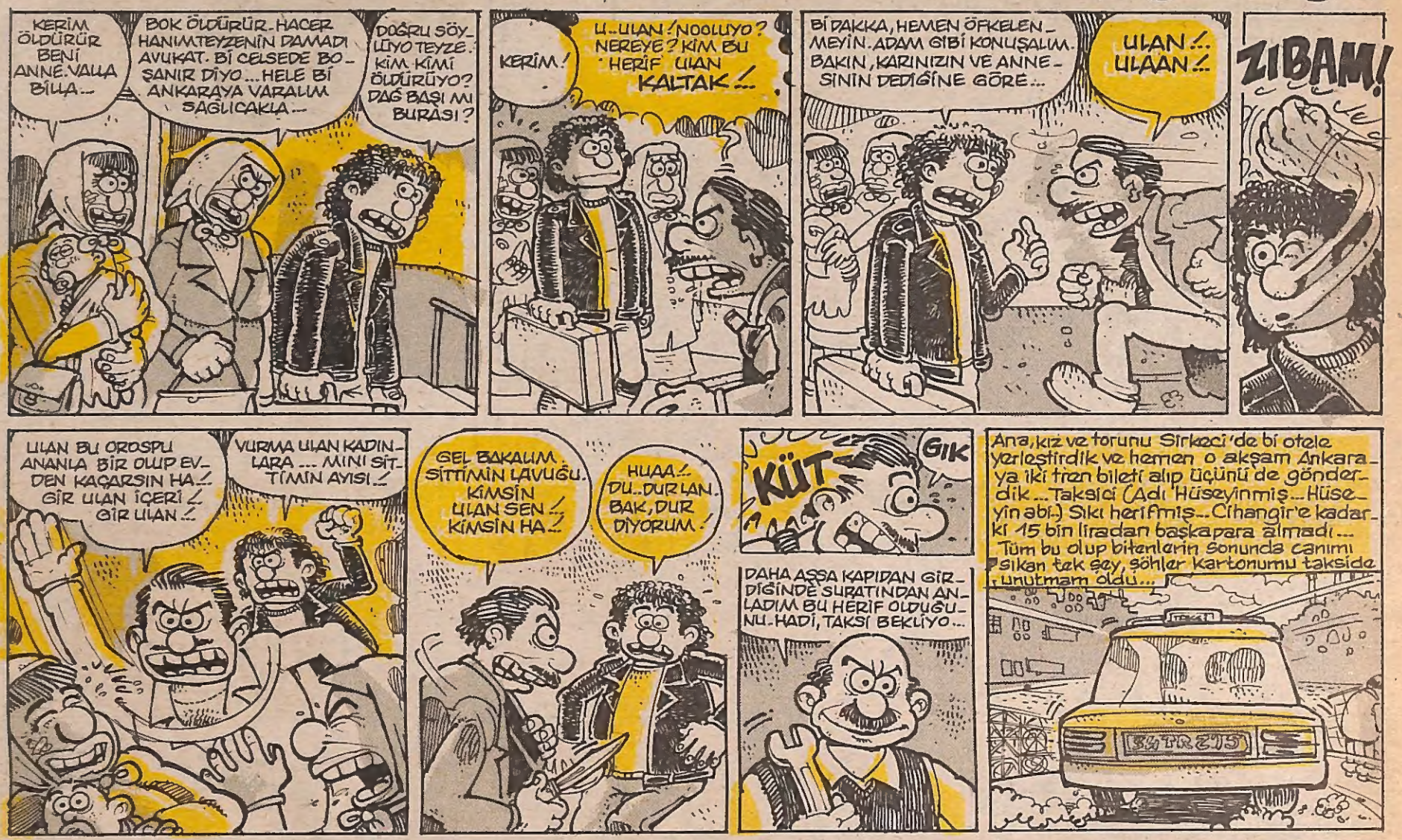

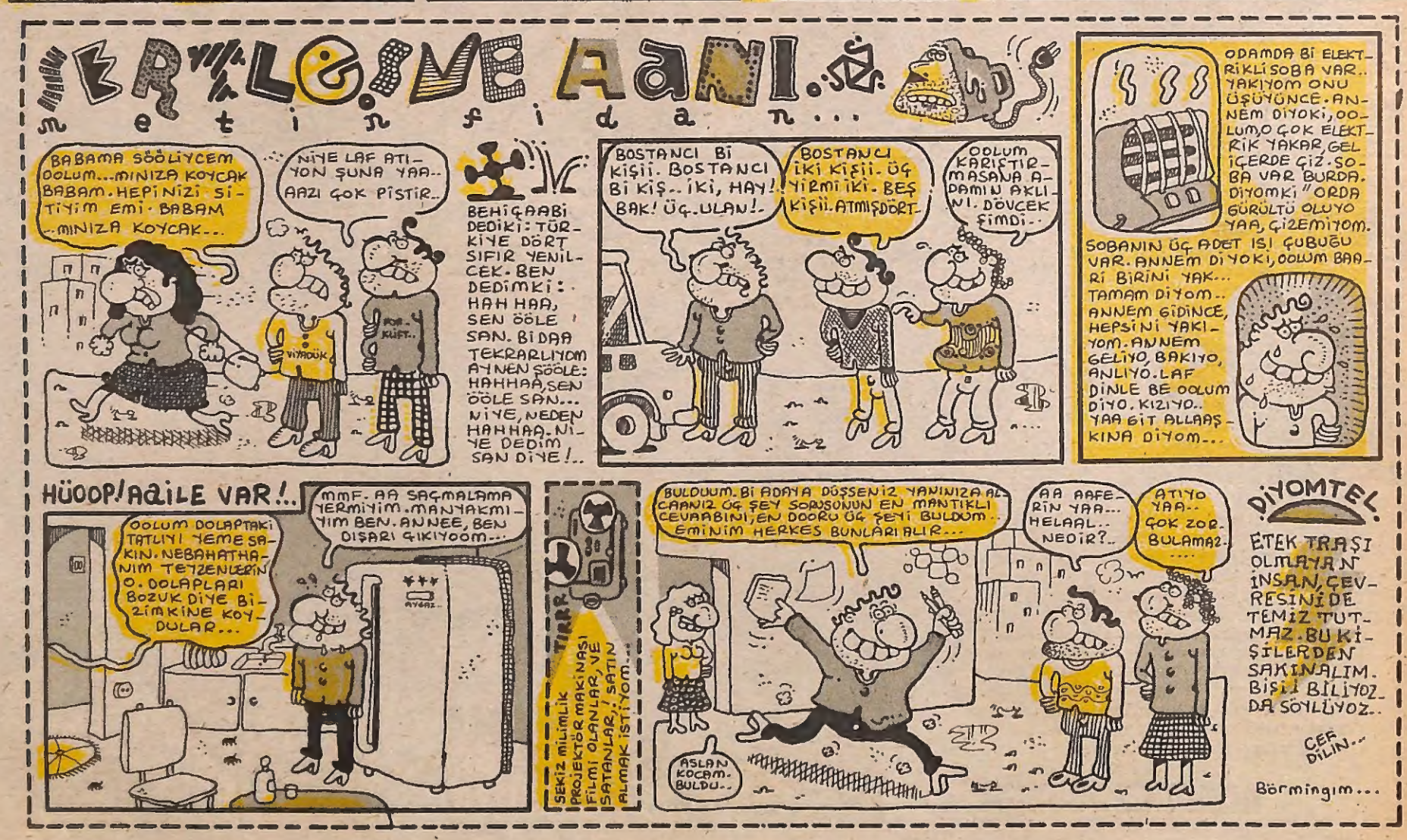

PANİK

Her sabah olduğu gibi vapurdayım. Nasıl da kalabalık. Ama rahatsız etmiyor bu beni, huzur veriyor. Benim gibi, sıcacık yatağından kalkmış iş-güç peşinde koşuşturan insanları görmek, hep birlikte koşuşturmak, bu duyguyu birlikte yaşamak mutluluk veriyor bana. (Hastir lan gerçeği söyle!). Tamam, tamam, bütün insanlar değil, daha çok bütünlükteki liseli kızların canlı varlıkları hoşuma gidiyor. Ama ne güzel! Kare kare etekleri, kiminin asi, taranmamış yağlı saçları, gözlere gizlice çekilmiş kalemler, hoca korkusuyla çok hafif yapılmış bir makyaj... Fısır fısır konuşmalar, gülüşmeler... Kimbilir vapurdaki en yakışıklı çocuğu mu seçiyorlar? Aa beni farketmemişler midir acaba? Beni de beğenmişler midir? Tabi oğlum! Neden olmasın, yakışıklı sayılırsın, kendine güven biraz. Üstelik sana doğru da bakıyorlar. Hımmm... Doğru, hangisini seçsem acaba? Üçü de birbirinden şeker. Karar vermekte zorlanıcam galiba. Neyse fazla yüz vermiyim. Fakat şöyle dikkatlice bakınca, gözlerinin bakış açısının, benim göz seviyemden daha yukarıda olduğunu farkettim. Hay allah kesişme noktasında bir sapma var. "Neden acaba?.." Arkamda biri mi var? Çaktırmadan şöyle bir baktım. Baktım ve uzun boylu, uzun saçlı "nedeni" gördüm. Tüh be! Nerden çıktı eşşoğlusu. Bütün kızların ilgi odağı oldu. Ama dikkat ettim de çocuğu gösteren tek özelliği ahenkle rakseden saçlarıydı. Onu hayal gücümü kullanarak kel bir şekilde görmeye çalıştım. Hah ha! Saçsız hiçbir özelliği kalmıyordu. Bütün keramet saçtaydı o zaman. Ah keşke beyin gücümü kullanarak çocuğu üç numara saçla kızlara gösterebilseydim. Ah keşke! Bizim başımız kel mi ha! (Tamam dostum sakin ol.). Sinirlenmemin asıl nedeni o kadar istediğim halde bir türlü saçımı uzatamadım.

Niye mi? Anlatayım: Lise sondaydım bi hevestir başladı. Ne olursa olsun saçımı uzatıcaktım. Benimle birlikte en kafadar sıra arkadaşım Ercüment'le bu kararı verdik. Her gün saçlarımızı ölçüyorduk, kiminki uzun diye. Aylar geçtikçe saçlar uzuyor jöle miktarı da kutu kutu artıyordu. Saçları öyle bir jöleleyip yapışırıyoduk ki, saçlar kısacık gözüküyordu. Okulun törenlerindeki kontrollerde ise, ne cambazlıklar yapıyorduk. Bi gün Ercünün jölesi bitmiş, saçları kabarık bir şekilde geldi. Zavallı arkadaşımın saçları ertesi günü subay tıraşı şekline dönüştü. Ama onun intikamını saçlarımı daha çok uzatarak alıcaktım... Okulun bahçesinde geziyoruz, sert bir rüzgar esti, hatta jöleden daha sert. Benim kafa kocaman kıllı bir basket topu kadar oldu. Bu durumu odasının penceresinden gözlemleyen müdür yardımcımız, fırladığı gibi yanıma geldi. Beni kolumdan tuttu, aldı ve götürdü. Odasında o kadar yalvardım yakardım ama eline geçirdiği makasıyla berberlik sanatını icraa etmesini engelleyemedim. Sonra berbere gittim, saçları düzelttirdim, efendi tıraşı oldum... Sonunda liseden olmuştum ve ikinci saç uzatma işlemlerine başladım. Bu sefer kimse beni durduramazdı. (Al babayı). Be kez de boşta gezmemek için işe girdiğim hamburgercide, saçları kestirmekzorunda kaldım.

Yaa gördüğünüz gibi saçlarımı uzatmak bir türlü nasip olmadı. Ama içimde hep bir ukte olarak kaldı. Belki yine uzatırım ama "İpne misin lan delikanlı ol" laflarını işitir gibiyim bizim mahalleden. Ama kim takar onları. Uzatıcam lan benim de saçlarım ahenkle dans edicek. Hem kışın sıcak da tutar.

Faruk Murathan

İKİLİ GÖRÜŞMELER

ALTAY KAYNAR

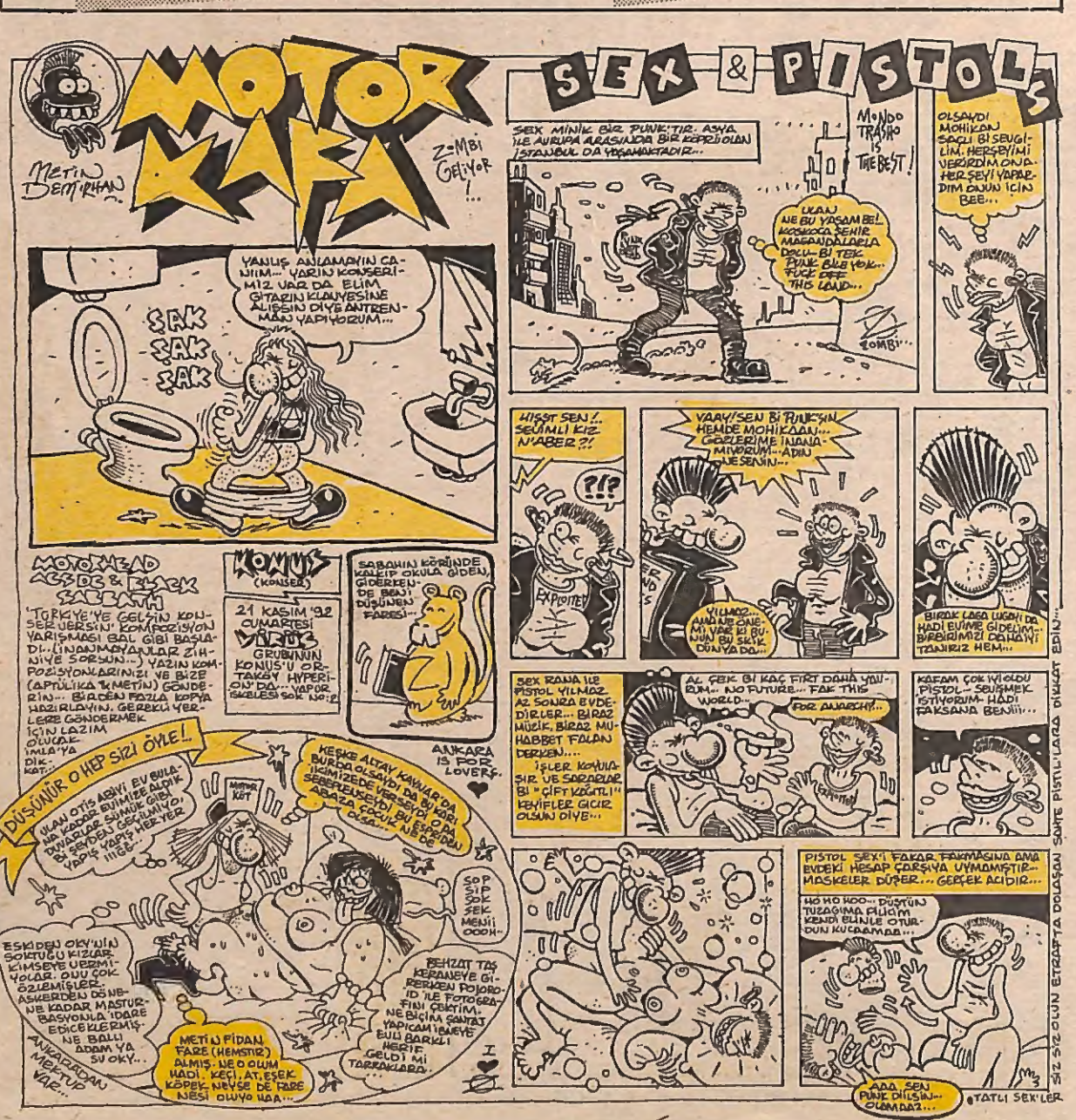

ÜÇ BOYUTLU Öyküler

NUH

BABAAAA...BENİ ELLEDİ O ADAMLAR ULAAN...

SLAM

Çay içmeli: çay fak çay çay çay... fok yarım şeker atmıyom...

bet... çay getirin sana iç çay bet çay bet çay...

İŞTE BÖYLE BÖYLE ELLEDİLER.. ÖHMÜVE AHHMÜÜÜ-BABAA..

KRAVİŞNİTOL TOL

AYRINTI MUHABBETVER

Bombalısı bombalısı bombom bom... okuyucu okuyucu gürültüsün gün...

...Neeee... Bizim de bi aile şerefimiz namusumuz vardımı.. o heriflere ağızlarının payını veremedin mi lan kızım!.. Ben onlara yapacağımı bilirim.....

Bu hafta dasai çözemedim üzgünüm Bülent kardeşi kendi yazmadığım için üzüldüğümü söyleyiniz.

BUGÜNDEN TEZİ YOK Bu İŞE Bİ ÇARE BULCAZ. SENİ Bİ KARATE KURSUNA YAZDIRIP KENDİNİ SAVUNMAYI ÖĞRENDİRTİCEM SANA.

KARATE KARATE

Sayın karate kursu hocası.. kızımı iyi bir kendini savunucu yapınız.

Tabi bet müdafaa ve müsabakere edeceğim...

En büyük obur başka büyük yakalar...

Bu ve aşağıdaki olay örgüsünü okuyucularımızdan Sayın Ahmet Yeşilyurt'a borçluyuz.

YEAAH

buşido yah.. mavi hari yoyt habi habi hart Jean Jeak Rousseau

Yes kafa kırma

Sıçam hepsinin burunlarına alçak erkekler

Bir okuyucu bir karikatürüne bedeldir.

UFF be.. Taşşşimi taş.. elleyelimde senaryo bozulmasın..

AKSARAY

DOĞRU SÖZEN EGEREL

Ben okuyucularımı böyle şevkle ve alkışlarsınız severim..

HOHHAYT

Yeah buşido Tekvan doo

SMACK

Yavrum benim Ahş..

Yeah hara kiri

La Vaş

Uuvv... çitti uzuvlarım çitti. anacığım çitti ah of...

O.. başarmıştır artık. yenmiştir gururludur..

Sana kızım diye bir mi yim? Aferin sana gururluyum sana...

FAKAT ertesi gün bir parkta

nee kızım.. sen bir erkekle fingir fingirma?

Hey baba i zaa Ediyim şöyle bak

Ulan sen benim kızımın oralarını buralarını nasıl sıkarsın lan!

Şimdi yüzü nö kapatıyo bi eşer i son kareye kalsın...

GÜM güme Pat Pata BASA Çıka Teke TÜKE...

Vaay be... meğerse kızının çiçi Tiği herif siyah kuşak 10. Dan Hocası olmasın mı? olsun olsun. Patır kütür dayaktan yedi tabii babası.. Ah ulan şimdi öykü buradan devam etse... Babası da bi karate kursuna gitse de meğerse hocası uzaylı olsa.. Tam dövüşürken siyah kuşağı canlansa yılan olsa.. Tam o sırada uzaylı yılan gelse.. Adamı bi psikoloğa götürsem.. Tam Freud'un olmadığı

Öykü kahramanlarını gönderemediğim için hala üzgünüm yorumlarınız için motosikletinle hayalgemeni göndermeni bekliyorum.

SAHİBİ: MİLLİYET GAZETECİLİK A. Ş. ADINA KEMAL KINACI
SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: EREN GÜVENER
BASKI: MİLLİYET GAZETECİLİK A. Ş. NURUOSMANİYE CAD, NO: 65/67, CAĞALOĞLU, İSTANBUL
MİZAH YÖNETMENİ: ENGİN ERGÖNÜLTAŞ
TEL: 512 58 38 KKTC FİYATI: 3.500.- TL
20 KASIM 1992